

הזמנה לשולחן המאשלה? - עזר וייצמן בפוזה היתולית ליד שימעון פרס בכנסת

אנשי-חירות התומכים בו עושים זאת משום שהם רוצים להמשיך ולהחזיק ב־כסאותיהם. יגאל הורביץ הוכיח. בחזרתו לממשלה, שהוא רוצה בכיסאו בממשלה יותר מאשר בכל דבר אחר, אף יותר מאשר בעסקי הפרטיים. בורג הוא בן ברית שלו להקדמת הבחירות, מאחר ו־בורג יודע שאם הבחירות לא תוקדמנה, יש סיכוי גדול שהוא לא יעמוד בראשות המפד"ל. אבירחצירא וקבוצתו יודעים ש־וייצמן, כראש־ממשלה, מחזק אותם בתוך המפד"ל. ובלוהן המר מחפש דרכים להתגבר על סכנת התחיה, המאיימת לא רק לכרסם בכוחה של המפד"ל, אלא גם — ובעיקר — בגייסות שלו בתוך המפד"ל.

לאור כל אלה החליט וייצמן להקציץ את העמדות ולערוך מהומה בכל המיפלי-גות. לשם כך בא הראיון שלו במוקד. הוא הטיל כפפה לא רק אל תוך זירת חרות, אלא הכריח גם את יתר המיפלאות לק"בוע עמדות ודרכים, הרבה יותר מוקדם מאשר רצו בכך.

וייצמן עצמו מקפיד, מאז, לשמור על שתיקה מוחלטת. הוא נסע לחוץ־לארץ, יישוב שם רחוק מהדרך הפצצה שהטיל, ויחזור למצביע־ניינים חדש, אשר יקבע אם הוא ימשיך לשחק את היושב על הגדר, כמו גיטו־לשעבר משה דיין בזמ־נו, או שיתחיל לשנס מתניים ולהילחם על מקומו בתוך המיסגרת הקיימת או במיסגרת חדשה.

אחת התגובות המשמעותיות ביותר היא התגובה של ראש־הממשלה, מנחם בגין. הערכת וייצמן היא שבגין לא יבקש ממנו לפרוש מהממשלה. וייצמן החליט לעשות כן אם יתבקש לכך, ולא להיתלות בחוק, לפיו אי־אפשר לפטר שר.

אולם בגין ינקוט שיטה אחרת, וייצמן מתפלל כי יוכל לה. הוא ימרר את חייו של וייצמן בתוך הממשלה, בתוך הלי־כוד, בתוך חרות ובתוך הקואליציה.

בגין עושה כך כבר תקופה ארוכה. בין הסיבות שביגללן הפטיק וייצמן לפקוד את ישיבות הממשלה — הוא בא אליהן רק כאשר דנים בנושאים הקשורים למיש־דרו, וגם אז נוכח בהם רק בזמן הדיון הביטחוני — היא יחסו הלעגני והמעליב של בגין כלפיו. על פי הערכת וייצמן, יגביר בגין את נסיונות־ההתעללות בו וינסה להמאס עליו את החיים הפוליטיים, עד שווייצמן יתפטר מרצונו ויוכר על־ידי הציבור כמי שא־אפשר לסמוך עליו.

כשם שהופיע בצורה שקולה במוקד, כך ינהג גם לגבי טאקטיקה צפויה זו של בגין. הוא נדר לעצמו להיות מאופק, לא־אימפולסיבי ולא־ווייצמני. יש לי ית־רון על פני כל האחרים, הסביר השבוע וייצמן, „אם הדברים לא ילכו איך שאני רוצה, ואבין שאין שום תיקווה, אני תמיד יכול ללכת לקיסריה“.

האחרונים חוזר והדלף רמזים על הסכמת וייצמן לשרת בממשלתו הצפויה, כשרי־ביטחון. וייצמן רותח מכעס על כך. הוא ופרס יודעים שאין זה נכון. היו ביניהם שיחות־רקע אחדות, אולם וייצמן סירב לאמר אף מילה מחייבת אחת באותן שי־חות. והיה מתון ביותר. בעיקבות ההדל־פות של פרס הכריח עצמו וייצמן לערוך גם שיחות־רקע עם יריבו של פרס, ח"כ יצחק רבין, למרות יחסו האישי השלילי של וייצמן לרבין.

בריתות

של כדאיות

ר וייצמן אינו רוצה רק לעמוד בראש רשימה לכנסת, הליכוד או רשי־מה חדשה, אלא גם לנצח בבחירות. הוא יודע שחלק גדול מהמצביעים שלו יבוא מקרב אנשי־המערך, שלא יסכימו להצביע עבור הרשימה אם שימעות פרס יעמוד בראשה — אם תהיה להם ברירה. ההד־לפות של פרס בעניין הסכמתו של וייצמן לשרת תחתיו, ופליטת הפה שגרמה לאי־הבנה בעניין זה בתוכנית מוקד, מוזיקת לווייצמן.

וייצמן אינו שוטה. הוא יודע כי כל מי שנתנו לו להכין שילכו עימו יעשו זאת — אם אכן יעשה זאת — משום שהם זקוקים לו באותה המידה שהוא זקוק להם. ארליך יודע כי הליכוד, בראשותו של בגין, ינחל תבוסה, וכי הליברלים יישארו מיפלגה קטנה ועלובה אם הם ילכו לבחירות לבד. ארליך זקוק לווייצמן.

עבורו, אם הוא יעמוד בראש רשימה כזו, ויתמודד בבחירות.

בת־ברית בלתי־צפויה לווייצמן, בעל ה־דעות המתונות ביותר בקרב שרי הממ־לה, היא המפד"ל. הד"ר יוסף בורג, ועי־מו חברים נוספים כח"כ אברהם מלמד, המציאו את הרעיון של הקדמת הבחירות, ובכך הם מהווים בני־ברית לווייצמן. למ־רות שבורג, בחוכמה הפוליטית הידועה שלו, הצהיר דברים והיפוכם מאז הציע להקדים את הבחירות.

הסיעה המרכזית במפד"ל היא ממש ב־כיסו של וייצמן. מנהיג סיעה זו, השר אהרון אבירחצירא, הוא ידיד אישי של וייצמן, אולי הידיד הקרוב ביותר של שר־הביטחון בקרב חברי־הממשלה. וייצ־מן מרבה להיפגש עם אבירחצירא ולהת־ייעץ איתו. בין הדוחפים את וייצמן להי־קים את הכוח המרכזי ולפרוש מהליכוד, אם הליכוד לא יסכים לקבל את מנהיגותו של וייצמן, נמצא אבירחצירא. הוא גם הבטיח לווייצמן להפיל עבורו את הממ־לה, אם וכאשר יחשוב וייצמן כי צעד זה יכול לקדם אותו.

אולם המפליא מכל הוא שגם הצעירים, בראשותם של השר זבולון המר וח"כ יהו־דה בן־מאיר, תומכים בווייצמן. בין וייצ־מן לבין המר ובן־מאיר נערכו שיחות נפ־ידות. וייצמן עצמו הופתע להיחוכך שהי־ידידות, שנקשרה בינו לבין שני עסקני־מפד"ל אלה, תורגמה אצלם גם לאפשרות של ברית פוליטית.

הבעייה הגדולה ביותר של וייצמן היא כלפי המערך.

שימעות פרס מדליף לעיתונות בחודשים

עוד בגין רוצה לעמוד בראש — יש לאפ־שר לו זאת.

גם כמה חברי־הכנסת של חרות, התומ־כים בווייצמן, נשארו, לדעתו, נאמנים לו, ודבריהם אחרי התוכנית במוקד היו, ל־דעת שר־הביטחון, רק בחוקת מס־שפתיים לבגין. וייצמן מתכוון לח"כ חיים קאופ־מן, שהתקפל כבר למחרת הגינוי שגינה את וייצמן, התקשר עימו בטלפון והתנ־צל, ולסגנו, מרדכי („מוטקה“) ציפורי, תגובתו של ציפורי נגד וייצמן התמיהה קצת את שר־הביטחון. ציפורי היה בסוד־העניינים, ערב ההופעה במוקד, וידע כל מילה שהתכוון וייצמן לאמר. כששמע את תגובתו של ציפורי, הפליט וייצמן: „אני תמיד אהבתי אותו, למרות שהוא לא היה חכם גדול אף פעם.“ וייצמן סבור כי תמי־כתו של ציפורי נתונה לו בכל מיקרה ומצב.

ברית עם

צעירי המפד"ל

ל גבי התנועה הדמוקרטית, מצבו של וייצמן קשה קצת יותר. אין לו קשר של ממש עם חברי תנועה זו.

עם ידין נמצא וייצמן במצב של ניתוק כבר למעלה משנה. וייצמן מכנה את ידין „המרחף“, וידיע יודע זאת. הקרע ביניהם חל כשידין הפך פעמיים ממלא־מקום שר־הביטחון, בשעה שווייצמן היה בחוץ־לארץ. בפעם האחת היה זה בעת פיגוע ליד הקאונטרי קלוב. ידין הטיל אז עו־צר בן יומיים על חלק ניכר משפלת־החוף, ווייצמן לעג לו בשובו לארץ. בפעם ה־שניה הצליח ידין לחמם את הגבול עם סוריה, וכשווייצמן חזר לארץ שאל: „ידין עוד לא עשה מילחמה?“ את וייצמן הר־גיזה יותר מכל העובדה שידין פלש לחד־רו בלישכת שר־הביטחון בקרייה. הוא נתן הוראה לסלק את ידין, וכששב לארץ חר־דיע כי מעתה ואילך ימלא את מקומו בפועל, בעת שהוא נוסע לחוץ־לארץ, סגן־שר־הביטחון.

השר השני מהתנועה הדמוקרטית, שמו־אל תמיר, ניסה לגשש אצל וייצמן. וייצ־מן אינו אוהב את תמיר, אם כי הוא מת־ייחס אליו בכבוד יחסי. הוא סירב להי־פגש עם תמיר לשיחה אישית, אולם הס־כים שמקורביו ייפגשו עם תמיר ועם אנ־שי תמיר. גם במה שנוגע לידין וגם במה שנוגע לתמיר שומר וייצמן על מתח קבוע, מבלי לתת רמז להחלטתו בדבר שיתוף־פעולה אפשרי. וייצמן אינו רוצה למצוא במחנה את ידין ואת תמיר, ובוודאי שלא את עקיבא נוף, לו הוא לועג בגלוי. אך הוא מעוניין בשוט שהתנועה הדמוקרטית מהווה על שלמות ממשלתו של בגין.

לגבי ש"י יחסו של וייצמן חיובי הר־בה יותר. אמנם כוחה של ש"י מצטמק לשיעור חברי כנסת, בעיקבות הצטרפותם למערך של מאיר עמית ודודי („דודיק“) גולומב, אולם וייצמן יודע שהצטרפות ש"י למיפלאות־מרכוז היא בעלת משמעות רבה

האיש בצל: שמואל תמיד ליד וייצמן

יוסי ינאי

• וייצמן עומד עתה לפני השלבים ה־אחרונים של השלמת וילה שבנה בקיסריה.